

Катрусі

Олеся Лященко

Вітер
Видмухує ноти
З посріблених вулиць.
Виростають кларнети
Із ринв,
І мелодії мов на бруківку монети
Висипають за день перетомлені старці.
Вітер
Вистигає в німих переходах,
Де стара королева ще лічить на пальцях.
В ній безтямно кохалися Бах і Бетховен,
В неї білий "Пежо"
І оранжевий місяць.
Прошу, пані,
Приходьте на нашу вечірку,
Де маленький дзвонар
Вам напише на пам'ять
Ваше місце у потязі
В біле затишшя,
Де, однак,
Ще ніхто не знайшов свого дому.
Дорога королево,
Для Вас – білий фотель,
І вино дороге,
Як вуста для цілунку,
Як душа Ваша –
Свічка в окраденій церкві,
Де, однак, не могли Ви отцям сповідатись.
Дорога королево,
Вготовано потяг
І рожевими бантами вінка запнуто,
І веселі, прудкі, непосидливі гноми
У свистки намагаються Вас обманути.